

28 Et adverte, quod matrix Ecclesia, ad quam hæc translatio faciendâ est, intelligitur de Parochiali, scilicet respectu capellarum, & aliarum inferiorum simplicium, sub illius distracta existentium, quia earum respectu Parochialis dicitur matrix, ad eamque faciendâ est translatio prædicta, text. in cap. ad audientiam 1. de Ecclesiis adific. text. gloss. & Abb. in cap. venerabili de verborum signific. idem Zerol. in d. 1. nu. 3. & 4. de sententia excommunic. Zerol. in praxi Episcop. verbo, Ecclesia matrix respectu autem Parochialium Cathedralis Ecclesia matrix est, & ad eam translatio est faciendâ.

29 Et de Ecclesiarum translatione faciendâ, quando necessitas id exigat, vide Rebuffum in praxi benefic. tit. de unio. gloss. 1. nu. 8. Mandos. regul. 2. i. cancellar. q. 7. & 8. Boer. decis. 345. Perusi. de unione c. 4. nu. 11. Zerola in praxi Episcop. verbo visitatio §. 9. p. 345. Frater Emanuel Rodrig. quest. regul. tom. 1. q. 43. art. 13. Bobadil. in polit. lib. 3. c. 5. n. 34. Plures Doctores refert Cenedus in collect. ad decretal. 153.

30 Et de pluribus aliis huic astringentibus, an ista translatio dicatur unio, & incorporatio, vel remaneat Ecclesia distincta, cum retineat invocationes easdem introitus, emolumenta, & onera distincta ab alia, in quam transferuntur. Et ad hoc ut in ea translatione tanquam unione possit ordinarius tanquam delegatus Sedis Apostolicæ se intromittere, & regidere juxta dispositionem Trid. sess. 7. de reform. c. 6. vide Zerolam in d. praxi ver. visitatio. 1. p. §. 6. dubio. 10. & an ordinarius lapide, ligna, trabes, & alia hujusmodi Ecclesiæ diruta, & collapsæ, & profanatae ab eo possit vendere, vide Navar. de spoli. §. 18. n. 10. vers. 3. & n. 11. vers. 2. lff. in l. 2. n. 16. vide de jure Emphyteutico Zerolam ubi proximè, dub. 9. & declarationes Cardinalium sub d. cap. 7. & quibus vendi possunt, & quæ ex eis opera construuntur & effici possunt, vide c. ligna Ecclesiæ, de consecratione d. 1. & ibi gloss. c. ex antiquis 54. d. c. qua semel 19. q. 3. optima l. 8. tit. 10. p. 1. ubi Greg. & Montal.

31 Circa inspectionem autem ejus, quod secundo loco posuimus hujus capituli, an à sententia, qua ordinarius Ecclesiasticus iussit, navam aliquam Ecclesiam Parochialem ædificari, aliqua urgente necessitate à jure approbata, interpositæ appellationi non deferens vim faciat; arbitrator supponendum nonnullas esse à jure justas, & legitimas causas assignatas, & ob quas quidem ordinarius Ecclesiasticus licetè potest (invis Parochialis) novas construere Ecclesias. text. in c. ad audientiam el. prim. d. Ecclesiis adific. ibi. Quia quoddam villa H. tantum perhibetur ab Ecclesia Parochiali distare: ut tempore hyemali, cum pluvia inundant, non possint Parochiani sine magna difficultate; ipsam adire, unde non valent congruo tempore Ecclesiasticis officiis interesse, quia igitur dicta Ecclesia ita dicitur redditibus abundare: quod præter illius villæ proventus: minister illius convenienter valeat sustentationem habere, mandamus quatenus si res ita se habeant Ecclesiam ibi ædifices, & in ea sacerdotem, &c. Hanc decretalem expressè confirmat Sacrum Concil. Trid. sess. 2. 1. de reformatione c. 4. quo dicitur, quod Episcopi etiam tanquam Apostolicæ sedis delegati in omnibus Ecclesiis parochialibus, vel Baptistimalibus, in quibus populus ita numerosus sit, ut unus Rector non possit sufficere Ecclesiasticis sacramentis ministrandis, & cultui divino peragendo cogant Rectores, vel alios, ad quos pertinet, sibi tot sacerdotes ad hoc munus adjungere quot sufficiant ad sacramenta exhibenda.

32 In his vero in quibus ob locorum distantiam, sive difficultatem parochiani sine magno incommodo ad percipienda sacramenta, & divina officia audienda, accedere non possunt, novas Parochias; etiam invis Rectores juxta formam constitutionis Alexandri III. quæ incipit ad audiendam, constituere possint. Idem etiam disponit (ubi alias rationes nova faciendi

Parochias refert) text. in c. cum tribus, de consecratione d. ubi gloss. in Ecclesiis 16. quest. 7. cap. antepenul. eadem causa & q. c. felix multis c. præcipimus de consecratione d. 1. c. temporis qualitas 16. quest. 1. l. 9. & l. 7. & 8. tit. 10. p. 1. Abb. in c. 2. num. 7. de decimis Gregor. Lopez in d. l. 7. idem Gregorius facit etiam l. 13. tit. 5. p. 1. ubi Greg. gloss. 6. Zerol. in praxi Episcopali 1. p. verbo Parochia. §. 6.

Igitur si Episcopus aliqua ex his rationibus, causis; que justissimis motus, construere faciat novam Ecclesiam non faciet violentiam, si appellationi ab hac recta sententia interpositæ, non detulerit, quia caret suspensivo effectu, text. est in d. c. ad audientiam, ibi sublato appellationis obstaculo, &c. & iterum ibi ad finem; appellationis cessante diffugio, &c. & in Trident. ibi; nec hujusmodi ordinationes & erectiones possint tolli, nec impediri, ex quibuscumque provisionibus: etiam vigore resignationis, aut quibusvis aliis denegationibus, vel suspensionibus, &c.

Quod quando ita clarè non disposuisset, tacitè in eo debebat subintelligi, cum sit jus novum edictum in confirmationem, & approbationem d. c. ad audientiam, cujus ampliationes, & limitationes accipere debet, juxta l. sciendum, juncta gl. ibi, ubi communiter notant Doctores ff. qui satisd. cogant. & in l. 3. C. de silentiariis verbo decurionibus: communiter probat, & in l. hac consultiissima in princ. gloss. 3. C. qui testam. facere possunt. Bart. in l. sed & si posteriores, & ibi Joannes Orolius n. 12. ff. de legib. & in l. 1. n. 31. de constitu. Principum, post lff. ibi n. 16. Mencha de successio. creat. §. 3. nu. 10. Covarr. in rubr. de testam. 2. p. nu. 19. Mexia in l. Regia Toleri. in 6. funda. 2. par. n. 18. cum seqq. Gutier. practi. quest. civil. lib. 4. quest. 1. num. 4. Gregor. Lopez in l. 7. tit. 13. p. 6. gloss. 9.

Huic tamen Ecclesiæ noviter erectæ, novus etiam sacerdos præficiendus est ab Episcopo ad præsentationem Rectoris, & patroni constructus (si quis est) nam ex quo illis competens assignatur portio arbitrio ordinarii vel ex fructibus ad Ecclesiam matricem, quomodocumque pertinentibus, ut dicit Concilium Trid. in d. cap. 4. vers. in illis autem, & d. c. ad audientiam. Quia igitur dicta Ecclesia ita dicitur redditibus abundare: quod præter illius villæ proventus, minister illius convenienter valeat sustentationem habere, & c. d. l. 9. tit. 10. p. 1. justum visum fuit pro tanti damni compensatione, illi attribuatur præsentandi, ut per text. in d. c. ad audientiam, ibi, ad præsentationem Rectoris Ecclesiæ majoris, cum canonico fundatoris assensu, instituas ad sustentationem suam ejusdem villæ obventiones Ecclesiasticas percepturum, &c. ubi gloss. verbo Rectoris, rationem hujus juris præsentandi reddit, & ibi etiam Doctores, & elegantem etiam assignat d. l. 9. p. ad medium, ibi, el menoscabo que recibiese la primera, por los parochianos que le menguan, otorga el derecho, que los clerigos della pueden presentar al Obispo, el que ubieren de poner en la yglesia segunda, e otorgales ainde mat desto que aian en ella alguna renta en manera de censor por conocimiento de majoria, e debela señalar el Obispo, segun que viere, que montan las otras rentas de la secunda yglesia, &c. Idem hoc ultimum probatur in d. c. ad audientiam.

Quibus adde, quod huic novo sacerdoti non applicantur decimæ prædiales Parochianorum illius novæ Ecclesiæ: sed dumtaxat primariæ obventiones, hoc est, obligationes & decimæ personales, quæ dantur diebus festivis, & mortuaria, seu pro eis legata in testamento, ita tenent Doctores in d. c. ad audientiam, ubi eleganter gloss. verbo obventiones, clarius d. l. 9. p. vers. como quier que agravamiento, quod procedit, quando non dividitur Parochia; at quando dividuntur termini Parochiæ antiquæ, dividuntur etiam termini prædiales, & tunc debentur decimæ prædiales novæ Ecclesiæ de prædiis suæ Parochiæ, ut per Abb. in cap. ad audientiam, super

super gloss. in verbo obventiones, tenet Gregor. Lopez in d. l. gloss. 9.

40 Et ideo sanctissimè providit Concilium Triden. in d. c. 4. ibi. Ut ei competens assignetur portio ex fructibus matricis, & si necesse fuerit, Episcopus compellere possit populum, ea subministrare, quæ sufficiant ad vitam dictorum Sacerdotum sustentandam: cujus etiam meminit Zerola in praxi Episcop. 1. p. verbo Parochia §. 6. Pro qua facit quoddam aliàs decrevit idem Trid. sess. 2. 4. de reformatio. c. 13. Quoddam in Parochialibus Ecclesiis, quarum fructus adeo exigui sunt, ut debitè nequeant rectoribus satisfacere, curabit Episcopus, si per beneficiorum unionem, non tamen regularium, id fieri non possit, ut primitiarum, aut decimarum assignatione, an Parochianorum symbola, ac collectas, aut qua ei videbitur commodiori ratione, tantum redigatur; quod pro Rectoris, aut Parochiæ necessitate decenter sufficiat, & hoc etiam de jure divino & naturali, Abb in c. novum genus. n. 7. de decimis quest. 87. à num. 1. in corpore, & ad 4. Covarr. lib. 1. c. 17. num. 2. & 4. vers. quarta vario l. 2. variar. resolu. Tarrecrema. in c. omnis Christianus, de consecratione d. 1. Silvester verbo decima 1. p. §. q. num. 168. Zerola ubi suprâ.

42 Quibus & illud utile valde non omitam, quod ab hujusmodi Sacerdotis deputatione, & institutione, nec ab ejus portionis assignatione appellationi interpositæ, sive per Rectorem Matricis, sive alterum, Ordinarius non deferens violentiam dicitur commississe, quia pariter nec suspendit hujusmodi ordinationes, nec admittit, ita expressè probat text. in d. c. ad audientiam, ibi, Ecclesiam ibi ædifices, & in ea Sacerdotem (sublato appellationis obstaculo) ad præsentationem Rectoris Ecclesiæ majoris, cum canonico fundatoris assensu, institutas, &c. & iterum ibi in fin. Si vero persona matricis Ecclesiæ virum idoneum præsentare distulerit, vel opus illud voluerit impedire: tum nihilominus facias opus ad perfectionem deduci, & virum bonum (appellationis cessante diffugio, influere, non omittes, &c.) & idem probatur in d. c. 4. Concil. Trid. ad finem. ibi, assignetur portio: &c. nec hujusmodi ordinationes, & erectiones possint tolli, nec impediri, ex quibuscumque provisionibus, etiam vigore resignationis, aut quibusvis aliis derogationibus, vel suspensionibus, &c. & facit etiam d. l. 9. d. tit. 10. p. 1. ad fin. ibi, bien quedan mandar que la fagan en termino de otra, e proponer clerigo en ella que la serva, aunque lo contradigan, e no selo presenten los clerigos de la primera, &c.

43 Et insuper ex eo, tum quia ab assignatione congruæ Rectori, seu Vicario Parochialis appellationem minime esse deferendam diximus supra c. 2. hac 3. parte. Tum ex eo, quia est providere Ecclesiæ de Rectore, in quo pariter appellatio non suspendit, ex Trid. sess. 1. 4. de reformation. cap. 18. & dixi latè supra 2. parte cap. 13. à num. 167. & infè hac 3. parte, cap. 2. à num. 44. & etiam probatur ex verbo d. l. parti. ibi, aunque lo contradigan, &c. quod importat appellationem non admittendam, ut diximus etiam hoc cap. supra num. 15. & 2. parte cap. 8. ante finem à num. 107.

45 An reedificans, vel reparans Ecclesiam dirutam, vel collapsam acquirat jus patron. & an quando patronus, qui illud acquisivit in ea constructione tantum, si funditus sit diruta illud admittat: & quid quando etiam propter dotationem simul, vel simpliciter illud dicatur dicatur assignasse, vide latè, & optime cum pluribus prosequitur Rochus de Curte in tract. de jure patro. verbo construxit, num. 12. & 13. ubi etiam an ille qui primò construxit, præferatur aliis in refectione, & reparatione, & de aliis huic utilibus quæ omitto, quia mei non est instituti. Et infra quod tempus debeat construere Ecclesia vel Capella, quam testator constituendam mandavit sine præfinitione temporis, vide ibi optime num. 15. ubi multa in propositum adducit, & quando ex

causa, putâ ex diminutione reddituum possit ab Episcopo cum consensu Capituli, fieri suppressio, & extinctio beneficii, vide latè per Nicol. Garcian. de benef. tom. 2. p. 12. c. 1. per totum, & an beneficii divisio possit fieri: vide eundem ibi c. 4. & quando ob tenuitatem unio sit faciendâ ibi c. 2. cum suis §§.

CAPUT VI.

Ab eo, quod fit secundum legis, & juris dispositionem, canonicas sanctiones, au decreta, à judicèque eas exequentes: seu ibi jus commune resistit, aut ubi juris, & de jure præsumptio adest: appellationi emissæ non deferendo, violentiam adest, dicatur: ubi etiam exactè de appellationibus frivolis.

SUMMARIUM.

- 1 Statum est contra stimulum calcitrare.
- 2 Appellatio emissâ ab eo quod fit secundum juris decreta & determinationem, non suspendit.
- 3 A præcepto de residendo beneficium residentiam requirunt non datur appellatio.
- 4 A judice jurisdictionem exequente non permittitur appellare.
- 5 Appellationem non esse admittendam ab eo, quod fit secundum juris dispositionem & canonica decreta, qui prohibent, & a n. 1.
- 6 Resignatarius teneat dimittere possessionem à se possessi beneficii, postquam adeptus est possessionem beneficii resignati (non obstante appellatione) cui non deferens iudex vim nullam facere declarabit Senatus.
- 7 Appellationi contra juris clari dispositionem ut frivola non est deferendum.
- 8 Presentatus an possit appellare, ne patronus alium intra terminum presentet accumulativè tantum.
- 9 Appellari non potest, ne fiat quod de jure fieri permittitur.
- 10 Ordinem suscipere necessarium beneficio compulsus possessor non appellat, quominus interim exequatur præceptum.
- 11 Sequestrum licetè regulariter sit prohibitum, tamen quando in casu particulari lex præcipit sequestrum apponendum appellatio non admittitur.
- 12 Lex ubi aliquid fieri præcipit, iudex id faciens dicitur legis executor, à quo non est licita appellatio. Quia tunc potius operatur lex, quam homo, cujus est executor, ibid.
- 13 Juris executio non gravat.
- 14 Canon seu lex quando in aliquo casu determinatè aliquid faciendum præcipit, (ut in exemplis apposis) non admittitur appellatio.
- 15 Cautionem præstandam in aliquo casu particulari ubi lex determinatè præcipit, sit appellatio non admittitur.
- 15 Licetum quod est fieri ante appellationem, & post illam fieri potest.
- 17 Lex ubi præcipit aliquid fieri, jam casus censetur definitus & determinatus per sententiam legalem, quo casu à legis dispositione videtur appellare si à judice ut legis executore appellatur.
- 18 Appellatio à juris dispositione & determinatione non est licita.
- 19 Appellatio ubi non admittitur à sententia, pariter nec ab ejus executore, aut executione.
- 20 Ab executione rei judicate, aut obligationis Cameralis, & quarentiati appellans præsupponit antecedens validum, à quo executio dependet & negat consequens necessarium, quapropter non auditur.

- 21 Appellatio à sententia legali est contraria juri, & per consequens frivola, cui nec defertur, nec casu attenda, & sub n. 26.
- 22 Appellationi à sententia legali jus resistit, habetq; contra se juris presumptione, & ideo non causat attenta.
- 23 Appellanti à monitorio, ut intra certum tempus accedas ad recedendum, resistit jus commune, & potest Episcopus ea non obstante ad executionem procedere.
- 24 Appellanti à correctione resistit jus, ac interim non causatur attentatum.
- 25 Appellatione pendente interposita per Canonicum à Capitulo imponente honestam correctionem, seu etiam à correctione per ordinarium, potest ad executorem decenire, quia dicitur frivola.
- Concil. Trid. sess. 13. c. ad fin. adducitur, ibid.
- 26 Frivola dicitur appellatio interposita ab interlocutoria Appellanti minus legitima causa, aut à jure improbata.
- 27 Appellari licet à denegante beneficium concessum per jus commune, quia ubi denegatur juris communis observantia, gravamen inferitur.
- 28 Appellatio immititur iustitia.
- 29 Causa immediata appellationis est iniustitia, injuria, & gravamen.
- 30 Frivola appellatio dicitur, ubi non adest gravamen, nec legitima causa.
- 31 Jus & injuria opponitur invicem, quia jus neminem gravat.
- 32 Executio juris jure non facit injuriam.
- 33 Pignus quominus vendat creditor, appellari non licet per debitorem.
- 34 Mandata regia, vulgo (provisiones ordinariæ) dicitur, quibus utuntur suprema tribunalia non recipiunt supplicationem, quia partibus invitit expediuntur, executione legis ita disponentis.
- 35 Appellatio que caret effectu, & non habet admiculum juris, ut minus legitima non impedit executionem.
- 36 Corpus carens anima & spiritu vitali, quemadmodum manet frigidum, ita appellatio carens iustitia (cujus est minima) ut frivola mortua censenda est.
- 37 Frivola esse dicuntur, quæ informia & fragilia sunt, secundum Budæum.
- 39 Frivole appellatio dicitur inanis & varia.
- 39 Frivolum verbum importat caducum vel inutile.
- 40 Frivole appellationi nec jus defert, nec est à iudice deferendum.
- 41 Frivole appellationi non deferens iudex Ecclesiasticus, vim non facere declarat Senatus.
- 42 Frivola appellatio qua dicitur, relinquatur iudicis arbitrio, vide n. 57.
- 43 Frivolam esse appellationem, ut iudex arbitratur, potest appellatione non obstante procedere ad ulteriora.
- 44 Frivola appellatio illa dicitur, qua nihil prodesse potest, nec ullum unquam juris effectum sortiri.
- 45 Appellatio que caret effectu, & non habet admiculum juris non impedit executionem.
- 46 Appellatio calumniosa illa dicitur, non solum que in ejus interpositione apparet talis, sed & que talis detegatur in fine litis.
- 47 Causa inserta in appellatione attenditur ad detegendum ipsam frivolam, frustratoriam, aut calumniosam.
- 48 Causa in appellatione ab interlocutoria inserta, quando illam frivolum detegat.
- 49 Legitima appellatio illa dicitur, qua interponitur ex causa, qua si esset probata, reputaretur legitima.
- 50 Causa legitima & jure approbata si inseratur in appellatione ab eo, quod sit secundum juris dispositionem, & à iudice illam exequente, deferendum est illi.
- 51 Appellatio contraria juris quocumque vadat, in nulla instantia potest effectum sortiri (jure attento) quia jus est certum, & ubique idem operatur.
- 52 Frustra aliquid faciens nulliter facit, etiam ipso jure.
- 53 (Frustra) dictio significat impotentiam faciendi.

- 54 Frivolam appellationem tunc arbitratur iudex, quando apparent legitima indicia ad torturam, & illa reus in termino sibi concessa non purgavit.
- 55 Frivola appellatio tunc recipi potest quando notorie & manifeste talis detegitur secus si in dubio, sive dubium sit juris sive facti.
- 56 Frivola & calumniosa appellatio quando ita notorie & manifeste dicatur apparere remissive.
- 57 Frivolam appellationem non debet iudex arbitrari, ubi ita notorie apparet.
- Frivola non dicitur appellatio interim, dum remanet disputandum, ibid.
- 58 Frivola appellationis redduntur exempla.
- 59 Frivola appellatio dicitur notorie, quando quis petierit in causa recusationis, quod eligantur arbitri, ubi eligendi non sunt.
- 60 Frivola dicitur appellatio, quando interponitur à sententia, qua illam non tangit.
- 61 Appellatio non auditur, si ex sententia non gravatur.
- 62 Appellatio non admittitur à iudice aliquid admittente cum clausula (si & in quantum, &c.) quia tunc neminem gravat.
- 63 Clausula (si & in quantum) operatur secundum jus, & sic cum iussit certum non remanet admissum, ubi jus id dicitur.
- 64 Approbandum admitti non debet quis ad id, quo probato non relevat, nec prodest, puta quando aliquid consistit in jure.
- 65 Approbatione denegata ejus articuli, qui probatus non prodest, appellationi emissa tanquam frivola non erit deferendum.
- 66 Imperari non debet alicui non fecisse, quod factum non profuisset.
- 67 Juramentum sibi oblatum licite recusat pars, que bene probavit.
- 68 Articuli impertinentes & non relevantes non sunt admittendi.
- 69 Articuli impertinentes qui dicuntur remissive.
- 70 Patronus an teneatur presentare intra terminum edictorum, cum habeat terminum juris, an possit eorum petere prorogationem pro tempore sibi à jure concessa, ut interim presentibus queat ordinari, vel ejus etas legitima compleatur, remissive.
- 71 Frustratorie appellans dicitur in dolo esse.
- 72 Iudicis officio pertinet reformare, que dolo aut malitia gesta sunt a parte lite pendente.
- 73 Iudex ex officio potest repellere calumniosas exceptiones ad intricandum & procrastinandum iudicium oppositas.
- Idem de appellatione frustratoria, ibid.
- 74 Clausula (appellatione remota) aut (appellatione postposita) tollit effectum suspensivum.
- 75 Clausula (appellatione remota) apposta in bulla super provisione beneficii, non procedent cause cognitione parum aut nihil operatur, quia per ea non tollitur alias appellatio legitima, sed frivola dicitur.
- 76 Clausula (appellatione postposita) non operatur, ubi apparet de notorio gravamine.
- Clausula (appellatione postposita) semper apponitur in parte executiva literarum, qua non comprehendit contradicentes de jure, sed tantum de facto, ibid.
- 77 Clausula apposta in executivis gratiæ, nec auget gratiam, nec tollit surreptionem.
- 78 Clausula (appellatione postposita) de materia qui late sint videndi.
- 79 Frivola appellatione non obstante, an iudex ad ulteriora queat procedere, & an per illius delationem à se abdicet jurisdictionem, & an inhibiti à superiori emanata vigore frivola executionis impediatur executionem sententia, vide remissive.
- Conc. Trid. sess. 13. de reform. c. 1. verba recensentur, ib.
- 80 Appellatio tanquam frivola à iudice rejecta, si pars non contradicat appellando, videtur fateri frivolum esse.

- 81 Frivole appellentem potest iudex à quo excommunicare tanquam contumacem.
- 82 Presumptio juris & de jure condemnato repugnans, non erit in appellatione audiendus.
- 83 Condemnatus presumptione juris & de jure, dicitur convictus & confessus, ac ideo nullo modo auditur appellans.
- 84 Presumptio juris & de jure non recipit probationem in contrarium.
- 85 Presumptio juris & de jure ubi recipit probationem in contrarium, admittit etiam tunc appellationem.
- 86 Presumptio juris & de jure, in quibus casibus admittat probationem in contrarium, & quales sint presumptiones juris, & de jure, remissive.
- 87 Presumptione juris tantum condemnatus non prohibetur appellare.

GRANDIS est hujus capituli materia, in qua partem negativam amplector, iudicem Ecclesiasticum vim non facere, denegans delationem appellationi interposita ab eo, quod facit in executionem Canonici decreti & sanctionis, atque secundum juris dispositionem, dicitans. Pro qua expendo & illud Christi Domini Actuum Apostolorum 9. dicens, Durum est, contra stimulum calcitrare, text. expressus in l. si. §. ff. de appell. recip. ibi item si ex perpetuo edicto aliquid decernatur; id, quo minus fiat, non permittitur appellare: text. celebris in c. consuluit, 29. in ord. de appell. ibi, non convenit, ut pro hujusmodi appellationibus ab observatione decreti debeas abstinere, &c. text. in cap. cum in cunctis 7. in ord. ibi, nec profit eis appellationis refugium, si forte in constitutionis istius transgressionem per appellationem voluerit se tueri, &c. de electione lib. 6. probat etiam text. optimus, in c. relatum, de clericis non resid. ibi, nec patrocinari debet eis appellacionis diffugium, si contra hujusmodi intentionem decreti fuerit interjectum, &c. Ex quo constat appellationi non esse deferendum, per beneficiatum interjecta à præcepto, seu sententia, qua mandatur residere beneficium, de jure residentiam requirens, per quem & alia jura late probavimus, & resolvimus supra 2. part. c. 15. à princ. Hanc conclusionem probant etiam gl. ibi in d. c. consuluit. 1. nota. & gloss. in verbo pro hujusmodi appellationibus, ubi etiam uterque Abb. Sicul. & Panormit. ex quo etiam aliam similem conclusionem, ut à iudice jurisdictionem exequente non permittitur appellatio, late etiam ibi Philip. Franc. Abb. Panor. in d. c. relatum, n. 3.

6 Hanc insuper conclusionem probant Maran. in pract. de ord. judiciorum 6. p. tit. de app. nu. 345. quem solum referens sequitur Joan. Guier. in cons. 10. n. 21. dicens, quod ab actu celebrato, & gesto secundum legis dispositionem, & canonicas sanctiones, nec à iudice eas, & decreta juris exequente, non potest appellari, allegant ad hoc text. in d. c. consuluit. Et ita in casu, de quo per eundem Guttier. ibi, nempe, ut possessor resignatarius dimittat possessionem prioris beneficii adepta possessione secundi resignati secundum jus commune, & clausulam expressam Bullæ resignationis; ex hac doctrina potissimum tenuit, appellationi deferendum non esse, & Cancellariam Regiam Vallisoletanam aditam per viam violentiæ pro appellationis à condemnato interjectæ delatione vim non fieri, causamque iudici remittendam declarasse.

7 Pro quo facit etiam quod alias determinavit Rota, ut testatur Seraphi. dec. 310. sub n. 1. dum hæc dicit: tum etiam consideratum fuit, appellationem Martini fuisse frivolum & calumniosam, & contra juris cleri dispositionem, concedendis patronis sex menses, ideo non causare attentata, cum ei iudex deferre non teneretur, ad c. 2. de dolo & contum. lib. 6. Achille dec. 6. de appell. quæ ut vides, optime nostram probat conclusionem.

Cui & conveniens est quod disputant Lamberti. de jure patr. 2. p. lib. 2. art. 20. p. 9. princ. an primus presentatus à patrono possit appellare; ne intra terminum à jure concessum alterum presentet; cujus resolutionem & ab hac nostra doctrina desumpsit; ut scilicet, cum claro jure sit canonico permissum, patronis laicis, variare in presentatione, & iterum alium presentare (accumulative saltem, non exclusive, c. quod autem, &c. cum autem, de jure patr.) appellationi à primo presentato deferendum non esse nec admittendam rationem reddens, quia est contra juris dispositionem, & non valet, secundum Specul. in tit. de appell. §. 22. vers. 2. 3. & vers. 27. allegat etiam l. si. de app. rec. & quia non potest appellari, nec fiat, quod jure fieri permittitur, per c. cum nobis olim. de elect. 1. &c. ex ore de iis que fiunt à major. p. capit. Ancharanum in c. decernimus, in vers. offeratur 16. q. 7. & hoc etiam dicit post Abb. in cap. pastoralis de jure patr. Paul de Citad. in tr. de jure patr. in 6. p. in 8. 4. ubi etiam adducit illud Actuum Apost. cap. 9. durum est contra stimulum calcitrare, cujus & nos ad principium meminimus, & referens Hostien. & Inn. ita tenet Joan. And. in d. c. pastoralis super gl. pen. & etiam Card. ibi in 1. col. in vers. appono ad hoc, & secutus Abbatem idem dicit Maran. de ord. jud. 6. p. tit. ad app. num. 165. eleganter melius quam alibi, de hac re agit post alios Spino in tr. de testam. gl. 4. prin. n. 94. & facit text. si bene perpendatur d. c. pastor. de jure patr.

Et ex hac nostra doctrina resolutionem veram accipit articulus ille: ut appellationi interposita à beneficiato compulso ab ordinario; ut ordinetur secundum ordinem requisitum ab ipso beneficio, quod possidet; deferendum esse nullo modo; cum hoc sit à jure canonico tot decretis, tot decisionibus, & constitutionibus inductum, ac perpetuo edicto ita contineatur Trident. sess. 22. de reform. c. 4. commiss. ibi statuti auctoritate (& iterum, ne statutum ipsum, &c.) de elect. lib. 5. c. licet canon. 14. quia in observatione canonis memorati, &c. (Clem. 2. quæ statuuntur in jure, &c.) de arate & qualitate, & est elegans text. qui utramque conclusionem probat in c. cum in cunctis 7. in ord. vers. cum autem, ibi & reliqui admoniti non fuerunt, præfixo à eodem tempore in Presbyteros ordinati; & ab illo removeantur offic. &c. nec possit eis appellationis refugium si forte in constitutionis istius transgressionem per appellationem voluerint, se tueri, &c.) prout & nos latius hunc articulum examinavimus supra 2. p. c. 15.

Ex eodem fonte procedit, quod Doctores dicunt: 1. quod licet appellatio licita reputetur à mandato de sequestro, tamen non procedat quando in aliquo casu lex mandat, & præcipit sequestro, apponi; ut in cle. 1. de sequest. poss. & fruct. quia tunc appellationi deferendum non esse, notant communiter DD. præsertim Card. not. 9. n. d. cle. 1. Afflic. dec. 152. n. 6. Cassiad. dec. 5. de sequest. poss. & fruct. vers. sed maj. pars duorum. Maran. de ord. jud. 6. p. tit. de app. n. 182. Lanc. de autem p. 2. q. 13. lim. 12. n. 4. Veltr. in praxi lib. 7. c. 2. n. 5. & nos late 1. p. c. 21. per tot. reddentes rationem quia tunc iudex legis est executor & ab executore legis non est licita appellatio, late profequitur Marten. var. res. lib. 2. c. 77. n. 11. 12. late, & penè in terminis nostræ quæstionis Grat. discip. foren. tomo 2. c. 232. à n. 19. cum plurib. seqq. dicens, quod tunc potius operatur lex, quam homo, & iudex nihil aliud facit, quam legem exequi, & sic tanquam à legis executore non datur appellatio, juxta l. ab executore. ff. de app. Rebuff. in l. si qua pena in princ. vers. namque harum ff. de verb. signif. quia juris executio non gravat, 13. Gratia. ibi, n. 21. Bald. in c. ad nostram el. 2. de app.

Et sic generaliter est verum, quod quando lex, vel canon in aliquo casu determinato aliquid præcipit, & mandat faciendum, prout in vacatione beneficii apponatur edictum, in curato præficiatur economus, & assignetur ei congrua, non suspendit appellatio, nec aliquid